

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

N:o 1183—1187

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1183	Laki sidotusta pitkäaikaissäästämisestä	5649
1184	Laki vakuutusopimuslain muuttamisesta	5655
1185	Laki luottolaitostoinnasta annetun lain 20 §:n muuttamisesta	5656
1186	Laki laajakaistarakentamisen tuesta haja-asutusalueilla	5657
1187	Laki maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain muuttamisesta	5662

N:o 1183

Laki

sidotusta pitkäaikaissäästämisestä

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltaisala

Tätä lakia sovelletaan säästämistä koskevaan sopimukseen, jonka ehtojen mukaan säästövarat ovat nostettavissa vasta, kun säästövaroihin oikeutettu saavuttaa määrätyn iän tai kun muu ehdoissa mainittu säästövaroihin oikeutetun elämäntilanteeseen liittyvä erityinen nostoperuste täyttyy (*säästämissopimus*).

Säästämissopimukseen liittyvän sijoituspalvelun tai rahasto-osuuksien tarjoamiseen sovelletaan lisäksi, mitä niistä muualla laissa säädetään.

Tätä lakia ei sovelleta vakuutusopimuslaissa (543/1994) tarkoitettuun vakuutusopimukseen perustuvaan säästämiseen.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *palveluntarjoajalla* sitä, jolla on 3 §:n 1 momentin nojalla oikeus tarjota säästämissopimusta;

2) *säästäjällä* luonnollista henkilöä, joka on tehnyt säästämissopimuksen palveluntarjoajan kanssa;

3) *säästämistilillä* talletuspankissa tai ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevassa sivuliikkeessä olevaa tiliä, jolle säästäjä tekee säästämissopimuksen mukaisesti rahasuorituksia;

4) *säästövaroilla* säästäjän säästämistilille tekemiä rahasuorituksia sekä niiden sijoitta-

miseksi hankittuja sijoituskohteita ja niiden sijoittamisesta kertyneitä tuottoja;

5) säästövaroihin oikeutetulla säästäjää tai, jos säästämissopimuksessa on niin erikseen sovittu, muuta luonnollista henkilöä, jolla on oikeus saada säästövarat 1 §:ssä tarkoitetun nostoperusteen täytyttyä.

3 §

Oikeus tarjota säästämissopimusta

Oikeus tarjota säästämissopimusta on:

1) luottolaitostoinnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetulla talletuspankilla;

2) sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetulla sijoituspalveluyrityksellä;

3) sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetulla rahastoyhtiöllä ja yhteissijoitusyrityksellä;

4) ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetulla ulkomaisella luottolaitoksella;

5) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetulla ulkomaisella sijoituspalveluyrityksellä;

6) ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetulla ulkomaisella rahastoyhtiöllä.

Palveluntarjoaja saa tarjota säästämissopimuksia ilmoitettuaan siitä Finanssivalvonnalle. Ilmoitus on tehtävä kirjallisesti vähintään kuukautta ennen toiminnan aloittamista ja siihen on liitettävä riittävä ja luotettava selvitys toiminnan järjestämisestä. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä ilmoitusvelvollisuuden täyttämisestä.

4 §

Säännösten pakottavuus

Sopimusehto, joka poikkeaa tämän lain säännöksistä säästäjän tai muun säästövaroihin oikeutetun vahingoksi, on mitätön.

5 §

Säästösuoritusten tekeminen ja säästövarojen nostaminen

Palveluntarjoaja saa säästämissopimuksen nojalla vastaanottaa säästäjältä vain rahavaroja. Varat on vastaanotettava säästämissopimuksessa yksilöidylle säästämistilille. Säästövarat voidaan suorittaa säästövaroihin oikeutetulle ainoastaan rahana säästämistililtä 1 §:ssä tarkoitetun nostoperusteen täytyttyä, lukuun ottamatta 11—13 §:ssä säädettyjä tilanteita. Säästämistilille ei saa tehdä säästösuorituksia sen jälkeen, kun nostoperuste tai, jos nostoperusteita on useita, kaikki nostoperusteet ovat täyttyneet ja säästösuorituksia on alettu nostaa kaikkien nostoperusteiden perusteella.

Säästämistilille ei saa vastaanottaa muita kuin säästämissopimukseen perustuvia varoja. Tilisopimuksesta on sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, käytävä ilmi, että:

1) tiliä saadaan käyttää ainoastaan säästövarojen vastaanottamiseen säästäjältä, säästövarojen sijoittamisesta johtuvien maksujen suorittamiseen ja vastaanottamiseen ja, jollei 11—14, 17 tai 18 §:stä muuta johdu, niiden takaisin maksamiseen säästövaroihin oikeutetulle 1 §:ssä tarkoitetun nostoperusteen täytyttyä; palveluntarjoaja saa lisäksi veloittaa tililtä säästämissopimuksen mukaiset kulut ja palkkiot;

2) omistusoikeus tilillä oleviin varoihin kuuluu säästövaroihin oikeutetulle, mutta käyttöoikeus tilillä oleviin varoihin on yksinomaan palveluntarjoajalla.

Säästämissopimuksen nojalla vastaanotettuihin varoihin ei sovelleta, mitä arvopaperimarkkinalain (495/1989) 4 luvun 14 §:n 3 momentissa ja sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 38 §:ssä säädetään asiakkaan rahavarojen säilyttämisestä.

6 §

Säästövarojen sijoittaminen

Säästövarat on sijoitettava, siltä osin kuin niitä ei ole sovittu jätettäväksi säästämistilille, säästövaroihin oikeutetun nimissä säästämissopimuksessa tarkemmin sovitulla ta-

valla yhteen tai useampaan seuraavista sijoituskohteista:

1) talletuspankin tai siihen rinnastettavan ulkomaisen luottolaitoksen tarjoama tili;

2) arvopaperimarkkinalain 1 luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu arvopaperi, joka on mainitun lain 3 luvussa tarkoitettujen julkisen kaupankäynnin tai mainitun lain 3 a luvussa tarkoitettujen monenkeskisen kaupankäynnin tai niihin rinnastettavan ulkomaisen kaupankäynnin kohteena ja jonka liikkeeseenlaskija on velvollinen noudattamaan mainitun lain 2 luvun tai 3 a luvun 11 §:n mukaista taikka niihin rinnastettavaa tiedonantovelvollisuutta;

3) arvopaperimarkkinalain 2 luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitettu julkisyhteisön liikkeen laskema tai takaama arvopaperi;

4) sijoitusrahastolaissa tarkoitettu rahasto-osuus sekä mainitun lain 128 ja 129 §:ssä tarkoitettujen yhteissijoitusyrityksen osuus.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun tiliin sovelletaan, mitä tämän lain 5 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetään.

Säästövaroja saa sijoittaa johdannaissopimuksiin vain säästövarojen suojaamiseksi kurssi- tai korkovaihteluilta tai muulta sijoituskohteiden arvon alentumiselta.

Palveluntarjoajan on huolehdittava siitä, että säästövarojen sijoittamisesta saadut korot, osingot ja muut tuotot sekä sijoituskohteiden ja niihin liittyvien oikeuksien luovutuksesta ja pääoman takaisinmaksusta kertyvät varat suoritetaan säästämisilille, jollei varoja välittömästi sijoiteta uudelleen. Mitä muualla laissa säädetään oikeudesta saada tässä pykälässä tarkoitettusta sijoituskohteesta todiste, sovelletaan säästövaroihin oikeutetun sijasta palveluntarjoajaan.

Palveluntarjoajan on järjestettävä hallussaan olevien säästövarojen säilytys, käsittely ja selvitys luotettavalla tavalla siten, ettei ole vaaraa niiden sekoittumisesta palveluntarjoajan omiin tai palveluntarjoajan toisen asiakkaan varoihin. Palveluntarjoaja ei saa kuitata säästövaroja säästövaroihin oikeutetulta olevia velkoja vastaan.

Palveluntarjoajan tilintarkastajan on vähintään kerran vuodessa annettava Finanssivalvonnalle lausunto siitä, vastaavatko palveluntarjoajan säästövarojen säilytystä koskevat järjestelyt 5 momentissa säädettyjä vaatimuksia.

7 §

Selonotto- ja tiedonantovelvollisuus ennen sopimuksen tekemistä

Palveluntarjoajan on ennen säästämissopimuksen tarjoamista hankittava riittävät tiedot säästäjän sijoituskokemuksesta ja -tietämyksestä. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta sellaiseen säästämissopimukseen, jonka ehtojen mukaan säästövaroja saadaan sijoittaa ainoastaan 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuille pankkitileille, joiden tuotto määräytyy yksinomaan pääoman määrän ja ajan kulumisen perusteella.

Sen lisäksi, mitä muualla säädetään tiedonantovelvollisuuksista, säästäjälle on hyvissä ajoin ennen säästämissopimuksen tekemistä annettava perustiedot palveluntarjoajasta sekä riittävät ja olennaiset tiedot sopimuksesta, jotta säästäjä voi luotettavasti arvioida palveluntarjoajaa, sopimusta ja erityisesti sopimukseen liittyviä riskejä. Tietoja annettaessa tulee kiinnittää huomiota säästämissopimukseen mahdollisesti liittyvien sijoituskohteiden valinnan kannalta olennaisiin seikkoihin, ottaen erityisesti huomioon säästäjän aikaisempi sijoituskokemus ja -tietämys sekä sijoituskohteisiin liittyvät riskit.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä tietoja palveluntarjoajan on annettava säästäjälle ennen sopimuksen tekemistä. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisesta.

8 §

Tiedonantovelvollisuus sopimussuhteen aikana

Palveluntarjoajan on annettava säästäjälle ja muulle säästövaroihin oikeutetulle vähintään kerran vuodessa tieto säästövaroista ja niiden tuotosta, perityistä kuluista sekä muista sellaisista sopimusta koskevista seikoista, joilla on säästäjälle tai muulle säästövaroihin oikeutetulle ilmeistä merkitystä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä tietoja palveluntarjoajan on annettava säästäjälle ja

muulle säästövaroihin oikeutetulle sopimussuhteen aikana. Finanssivalvonta voi antaa lisäksi tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisesta.

9 §

Vastuu puutteellisista tai virheellisistä tiedoista

Jos palveluntarjoaja tai sen edustaja on säästämissopimusta markkinoitaessa jättänyt säästäjälle antamatta tarpeellisia tietoja säästämissopimuksesta tai antanut hänelle siitä virheellisiä taikka harhaanjohtavia tietoja, säästämissopimuksen katsotaan olevan voimassa sen sisältöisenä kuin säästäjällä oli saamiensa tietojen perusteella ollut aihetta käsittää.

Mitä 1 momentissa säädetään, on vastavasti voimassa, jos säästämissopimuksesta sen voimassaoloaikana on annettu puutteellisia, virheellisiä taikka harhaanjohtavia tietoja, joiden voidaan katsoa vaikuttaneen säästäjän menettelyyn.

10 §

Säästämissopimuksen sisältö

Säästämissopimuksessa on todettava ainakin:

- 1) sopimuksen osapuolet;
- 2) muu säästövaroihin oikeutettu;
- 3) sopimuksen nojalla perittävät maksut ja muut kulut sekä näiden määräytymisperusteet;
- 4) sijoituskohteet, joihin säästövaroja voidaan sijoittaa, sijoittamisessa noudatettava sijoitusstrategia ja sijoitusten riskitaso;
- 5) säästämis aika;
- 6) ajankohta, jona säästöjen takaisinmaksu alkaa, taikka, jos säästövarojen nostoperusteena on muu seikka kuin säästövaroihin oikeutetun ikä tai muu etukäteen tiedossa oleva ajan kulumisen perusteella määräytyvä seikka, muu 1 §:ssä tarkoitettu erityinen nostoperuste;
- 7) takaisinmaksun suorittamistapa ja erissä suoritettavien maksujen kesto;
- 8) 14 §:n mukainen säästäjän oikeus irtisanoa

sopimus sekä 15 §:n mukainen oikeus keskeyttää säästäminen;

9) sopimukseen liittyvän säästämistilin tarjoaja ja tilinumero;

10) tieto siitä, miten sijoitettujen säästövarojen arvo lasketaan 11—13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa.

Säästämissopimuksesta on käytävä ilmi, että siihen sovelletaan tätä lakia.

11 §

Säästämissopimuksen lakkaaminen säästäjän tai muun varoihin oikeutetun kuoleman johdosta

Säästämissopimus lakkaa säästäjän ja muun säästövaroihin oikeutetun kuollessa.

Oikeus säästövaroihin siirtyy säästäjän kuollessa säästövaroihin oikeutetulle tai, jos säästäjä on säästövaroihin oikeutettu, hänen oikeudenomistajilleen. Muun säästövaroihin oikeutetun kuin säästäjän kuollessa oikeus säästövaroihin siirtyy säästövaroihin oikeutetun oikeudenomistajille.

12 §

Säästämissopimuksen peruuttaminen

Säästäjällä on oikeus peruuttaa säästämissopimus ilmoittamalla siitä palveluntarjoajalle 30 päivän kuluessa sopimuksen tekemisestä taikka siitä päivästä, jona hän on saanut 7 §:ssä tarkoitettut tiedot sekä muut sopimusehdot, jos tiedot ja ehdot toimitetaan sopimuksen tekemisen jälkeen. Jos ilmoitus on tarkoituksenmukaisella tavalla lähetetty, säästäjä saa vedota ilmoitukseen, vaikka se myöhästyisi, vääristyisi tai ei tulisi perille.

Palveluntarjoajan on viivytyksettä ja viimeistään 30 päivän kuluttua peruuttamisilmoituksen saatuaan palautettava kertyneet säästövarat säästäjälle. Säästövarat on palautettava rahana, jollei palveluntarjoajan ja säästäjän välillä ole toisin sovittu. Jos saapumispäivästä ei voida esittää muuta selvitystä, postitse lähetetyn ilmoituksen katsotaan saapuneen palveluntarjoajalle seitsemäntenä päivänä sen lähettämisestä ja sähköisesti lähetetyn päivänä, jona se on lähetetty.

Tässä pykälässä säädetty peruuttamisoi-

keus ei koske 14 §:ssä tarkoitettua irtisanomisen yhteydessä tehtävää uutta säästämissopimusta.

13 §

Palveluntarjoajan velvollisuus irtisanoa säästämissopimus

Palveluntarjoaja ei saa irtisanoa säästämissopimusta lukuun ottamatta 2 momentissa tarkoitettuja tapauksia.

Jos palveluntarjoaja on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin taikka on muuten menettänyt oikeutensa tarjota säästämissopimuksia, palveluntarjoajan, selvitysmiesten tai konkurssipesän on viivytyksettä irtisanottava säästämissopimus ja siirrettävä säästövarat säästäjän ilmoittamalle toiselle palveluntarjoajalle tai vakuutusenantajalle. Irtisanomisilmoitukseen on liitettävä kehoitus ilmoittaa palveluntarjoajalle, selvitysmiehille tai konkurssipesälle tässä laissa tarkoitettu palveluntarjoaja tai vakuutusenantaja, jonka kanssa säästäjä on tehnyt uuden säästämissopimuksen ja jolle säästövarat voidaan siirtää. Irtisanomisilmoituksesta on käytävä ilmi 3 momentissa ilmoituksen tekemiselle säädetty määräaika ja seuraamukset, jos ilmoitusta ei tehdä.

Jos palveluntarjoaja, selvitysmiehet tai konkurssipesä ei ole saanut 2 momentissa tarkoitettua säästäjän ilmoitusta uudesta palveluntarjoajasta kolmen kuukauden kuluessa irtisanomisilmoituksen vastaanottamisesta, palveluntarjoajan, selvitysmiesten tai konkurssipesän on viivytyksettä muutettava säästövarat rahaksi ja suoritettava ne säästäjälle mahdollisista vero- tai muista seuraamuksista riippumatta. Jos säästövarojen arvo riippuu rahoitusmarkkinoilla tapahtuvista noteerauksista, arvo määräytyy palautettaessa tässä momentissa tarkoitettua määräajan päättymispäivän myyntikurssin mukaisesti, jollei palveluntarjoajan ja säästäjän välillä ole toisin sovittu. Jos irtisanomisilmoituksen vastaanottamispäivästä ei voida esittää muuta selvitystä, postitse lähetetyn ilmoituksen katsotaan saapuneen säästäjälle seitsemäntenä päivänä sen lähettämisestä ja sähköisesti lähetetyn päivänä, jona se on lähetetty.

14 §

Säästäjän oikeus irtisanoa säästämissopimus

Säästäjällä on oikeus irtisanoa säästämissopimus, jos hän on tehnyt toisen säästämissopimuksen tai tarkoitukseltaan vastaavan vakuutusopimuksen ja kertyneet säästövarat siirretään suoraan mainitun sopimuksen osapuolena olevalle palveluntarjoajalle tai vakuutusenantajalle.

Säästämissopimus on irtisanottava kirjallisesti. Irtisanomisilmoituksessa on mainittava, mille palveluntarjoajalle tai vakuutusenantajalle varat siirretään. Varat on siirrettävä 30 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Varat vastaanottaneen palveluntarjoajan tai vakuutusenantajan on ilmoitettava säästäjälle ja muulle mahdolliselle säästövaroihin oikeutetulle viivytyksettä varojen vastaanottamisesta. Irtisanottu säästämissopimus lakkaa, kun varat on siirretty irtisanomisilmoituksessa mainitulle palveluntarjoajalle tai vakuutusenantajalle. Jos saapumispäivästä ei voida esittää muuta selvitystä, postitse lähetetyn ilmoituksen katsotaan saapuneen palveluntarjoajalle seitsemäntenä päivänä sen lähettämisestä ja sähköisesti lähetetyn päivänä, jona se on lähetetty.

Jos palveluntarjoaja on velvollinen toimittamaan ennakonpidätyksen tämän pykälän nojalla siirrettävistä varoista, palveluntarjoajalla on oikeus ennen varojen siirrolle 2 momentissa säädetyn määräajan päättymistä myydä säästövarojen sijoittamiseksi hankittuja sijoituskohteita ennakonpidätyksen toimittamiseksi tarvittava määrä.

15 §

Säästämisen keskeyttäminen

Säästäjällä on oikeus milloin tahansa keskeyttää säästämissopimuksen mukaisten suoritusten tekeminen säästämisilille. Sopimus jää tällöin voimaan muilta osin entisin ehdoin.

16 §

Luovutus- ja panttauskielto

Säästäjällä ja muulla säästövaroihin oikeu-

tetulla ei ole oikeutta luovuttaa eikä pantata säästövaroja eikä säästämissopimukseen perustuvaa oikeutta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna säästövarojen luovutuksena ei pidetä sijoituskohteen myyntiä, jos myynnistä kertyneet varat suoritetaan säästämisstilille tai sijoitetaan välittömästi uudelleen 6 §:ssä tarkoitettuihin sijoituskohteisiin.

Tämän pykälän vastainen sopimus tai sitoumus on mitätön.

17 §

Ulosmittaus

Säästövaroja ei saa ulosmitata säästäjän eikä muun säästövaroihin oikeutetun velasta, jos:

1) sopimuksen tekemisestä on ulosmittausta toimitettaessa kulunut vähintään viisi vuotta;

2) säästämisajaksi on sovittu vähintään kymmenen vuotta; ja

3) säästämisstilille ei ole minään vuonna tehty maksusuorituksia enemmän kuin viidennes niiden suoritusten yhteenlasketusta määrästä, joka olisi ollut suoritettava, jos suoritukset olisi sopimusta tehtäessä tasaisesti jaettu kymmenelle vuodelle; maksun korotusta, joka johtuu sovitusta kustannusten kehitystä kuvaavasta indeksin muutoksesta, ei oteta huomioon.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

toimitettaessa ulosmittausta elatuksesta, joka on maksettava puolisolle tai lapselle.

18 §

Takaisinsaanti konkurssipesään

Jos säästäjä asetetaan konkurssiin ja hänen havaitaan myöhemmin kuin kolme vuotta ennen takaisinsaannista konkurssipesään annetun lain (758/1991) 2 §:ssä tarkoitettua määräpäivää tehneen säästämisstilille suorituksia, jotka silloin kuin ne suoritettiin eivät olleet kohtuullisessa suhteessa hänen oloihinsa ja varoihinsa, konkurssipesällä on oikeus vaatia palveluntarjoajalta takaisin, mitä siten on liikaa suoritettu, jos säästövarojen arvo siihen riittää. Jollei säästäjä ole antanut tähän suostumustaan, konkurssipesä on velvollinen puhevallan menettämisen uhalla nostamaan kanteen säästäjää vastaan. Kanteeseen sovelletaan, mitä takaisinsaannista konkurssipesään annetun lain 23—25 §:ssä säädetään.

19 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 2010.

Palveluntarjoaja ei saa aloittaa säästämissopimuksen tarjoamista ennen kuin kolme kuukautta on kulunut 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun ilmoituksen tekemisestä, jos ilmoitus on tehty ennen kuin lain voimaantulosta on kulunut kolme kuukautta.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1184

Laki**vakuutusopimuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 28 päivänä kesäkuuta 1994 annettuun vakuutusopimuslakiin (543/1994) uusi
 13 b § seuraavasti:

13 b §

*Vakuutuksenottajan oikeus siirtää
 eläkevakuutuksen takaisinostoarvo*

Irtisanoessaan eläkevakuutuksen vakuutuksenottajalla on oikeus saada takaisinostoarvo siirretyksi ottamaansa toiseen eläkevakuutukseen tai sidotusta pitkäaikaissästämisestä annetun lain (1183/2009) mukaiselle säästämisilille. Vakuutusehdoissa voidaan kuitenkin määrätä, ettei siirto-oikeutta ole, jos vakuutukseen ei ole liitetty kuolemanvaraturvaa.

Irtisanomisilmoituksessa on mainittava, mille vakuutuksenantajalle tai säästämissopi-

muksen palveluntarjoajalle takaisinostoarvo siirretään. Vakuutuksenantajan on siirrettävä varat 30 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Varat vastaanottaneen vakuutuksenantajan tai palveluntarjoajan on viivytyksettä ilmoitettava vakuutuksenottajalle varojen vastaanottamisesta. Poiketen siitä, mitä 12 §:ssä säädetään, irtisanottu eläkevakuutus päättyy, kun varat on siirretty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Sopimukseen, joka on tehty ennen lain voimaantuloa, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1185

Laki**luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luottolaitostoiminnasta 9 päivänä helmikuuta 2007 annetun lain (121/2007) 20 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 929/2007, seuraavasti:

20 §

*Luottolaitoksen yksinoikeutta takaisin-
 maksettavien varojen vastaanottamiseen
 koskevat poikkeukset*

Mitä 19 §:ssä säädetään, ei rajoita Suomen Pankin oikeutta ottaa vastaan takaisinmaksettavia varoja yleisöltä, rahastoyhtiön oikeutta harjoittaa sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettua sijoitusrahastotoimintaa, sijoituspalveluyrityksen ja rahastoyhtiön oikeutta tarjota sidotusta pitkäaikaissäästämisestä annetussa laissa (1183/2009) tarkoitettuja säästä-

missopimuksia eikä vakuutuslaitoksen oikeutta harjoittaa vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusliikettä. Mitä 19 §:ssä säädetään, ei myöskään rajoita sellaisten maksuvälineiden myyntiä, jotka eivät ole sähköistä rahaa. Ulkomaisen luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön ja vakuutusyhtiön oikeudesta tarjota Suomessa toimilupaansa sisältyviä palveluja säädetään erikseen.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 2010.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1186

L a k i**laajakaistarakentamisen tuesta haja-asutusalueilla**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tavoite

Tämän lain tavoitteena on edistää nopeiden laajakaistayhteyksien rakentamista haja-asutusalueilla ja siten turvata monipuoliset viestintäpalvelut kaikkialla Suomessa.

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan myönnettäessä laajakaistahankkeisiin tukea valtion talousarvioon otetusta määrärahasta.

Lakia sovelletaan myös laajakaistahankkeen suunnitteluun maakunnassa sekä siihen julkiseen menettelyyn, jolla valtion tuki julistetaan haettavaksi maakunnan alueella.

Maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetussa laissa (1443/2006) tarkoitettua tukea myönnettäessä tätä lakia sovelletaan siltä osin kuin maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetussa laissa säädetään.

3 §

Tukikelpoinen alue

Tukikelpoisella alueella tarkoitetaan tässä laissa maantieteellistä aluetta, joka on väestötiheydeltään sellainen, että enintään 5,4 prosenttia Suomen väestöstä asuu yhtä harvaan tai harvemmin asutulla alueella.

Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella julkaistaan kartta tukikelpoisista alueista.

4 §

Maakunnallinen hankeohjelma

Maakunnan liiton tulee laatia tukikelpoisia laajakaistahankkeita koskeva maakunnallinen hankeohjelma yhteistyössä kuntien viranomaisten kanssa.

Maakunnalliseen hankeohjelmaan otettavan laajakaistahankkeen tulee olla taloudellisesti tarkoituksenmukainen ja sen tulee edistää käyttäjien etua viestintämarkkinoilla. Hankkeet tulee lisäksi keskittää siten, että ne

voidaan toteuttaa taloudellisesti edullisimmalla tavalla.

Maakunnallinen hankeohjelma on toimitettava Viestintävirastolle, joka antaa siitä lausunnon valtioneuvostolle. Viestintäviraston lausunnossa on otettava kantaa siihen, sijaitsevatko maakunnallisessa hankeohjelmassa mainitut hankkeet tukikelpoisella alueella, sekä siihen, miltä osin hankeohjelmassa esitetyt rakentamiskustannukset ovat Viestintäviraston käsityksen mukaan tukikelpoisia.

Tässä pykälässä tarkoitettut tehtävät hoitaa Ahvenanmaan maakunnassa Ahvenanmaan valtionvirasto.

5 §

Valtioneuvoston päätös tuen jakautumisesta maakunnittain

Valtioneuvosto päättää valtion tuen jakautumisesta maakunnittain saatuaan tarvittavat maakunnalliset hankeohjelmat sekä Viestintäviraston lausunnon niistä.

6 §

Valtion tuen julkinen hakumenettely

Sen jälkeen kun valtioneuvosto on tehnyt päätöksen tuen jakautumisesta maakunnittain, maakunnan liiton tehtävänä on julistaa maakunnalle myönnetty valtion tuki julkisesti haettavaksi. Hakumenettelyn tulee olla kaikille avoin, tasapuolinen ja syrjimätön.

Tukihakemus on tehtävä kirjallisesti maakunnan liitolle ja siinä tulee olla ainakin seuraavat tiedot ja selvitykset:

- 1) viestintäverkon rakentamissuunnitelma;
- 2) haettavan valtion tuen enimmäismäärä;
- 3) selvitys tarjottavien liittymien määrästä sekä hinnasta ja muista ehdoista, joilla viestintäpalveluita suunnitellaan tarjottavan käyttäjille näiden vakinaisessa asuin- tai sijaintipaikassa;
- 4) hankkeen aikataulu;
- 5) selvitys yhteisrakentamisesta muiden yhdyskuntaa palvelevien johtojen ja rakennelmien asentamisen yhteydessä.

Maakunnan liiton tehtävänä on valita tukea hakeneiden joukosta ne hankkeiden toteuttajat, jotka maakunnan alueella parhaiten täyt-

tävät tässä laissa tarkoitettut edellytykset tuen myöntämiselle ja jotka voidaan toteuttaa kokonaistaloudellisesti edullisimmin.

Maakunnan liitto voi tehdä yhteistyötä toisen maakunnan liiton kanssa 1 ja 3 momentin mukaisia tehtäviä suorittaessaan.

Tässä pykälässä tarkoitettut tehtävät hoitaa Ahvenanmaan maakunnassa Ahvenanmaan valtionvirasto.

7 §

Tukihakemus Viestintävirastolle

Edellä 6 §:n mukaisessa hakumenettelyssä valituksi tulleen on tehtävä Viestintävirastolle kirjallinen tukihakemus, jossa on oltava 6 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tietojen ja selvitysten lisäksi ainakin selvitys:

1) tarjottavista verkkopalveluista sekä hinnasta ja muista ehdoista, joilla verkkopalveluja tarjotaan;

2) hankkeen tukikelpoisista kustannuksista sekä 8 §:n 1 momentissa tarkoitetuista rahoitusosuuksista;

3) rakennettavan viestintäverkon teknisistä ominaisuuksista ja viestintäpalvelun teknisestä toteutuksesta;

4) viestintäverkon ja -palvelun yhteenliittämisestä muiden teleyritysten kanssa.

Tukihakemuksessa on lisäksi oltava hakijan vakuutus siitä, ettei hän ole saanut hankkeeseen päällekkäistä tukea valtion viranomaisilta, Ahvenanmaan maakunnan hallitukselta taikka Euroopan yhteisöltä.

8 §

Tuen myöntämisen yleiset edellytykset

Tässä laissa tarkoitettun valtion tuen myöntämisen edellytyksenä on se, että tuen saaja maksaa hankkeen tukikelpoisista kustannuksista vähintään 34 prosenttia ja kunta 33 prosenttia. Valtion tukea myönnetään enintään 33 prosenttia hankkeen tukikelpoisista kustannuksista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kunnan maksuosuus on kahdeksan prosenttia niissä kunnissa, joille laajakaistahankkeen rahoittaminen muutoin muodostaisi kohtuuttoman taloudellisen rasitteen kunnan taloudellinen

kantokyky, laajakaistahankkeen laajuus ja tekninen toteuttamistapa, kunnan asukastiheys sekä hankkeen kunnan väestömäärään suhteutettu rakentamiskustannus huomioon ottaen. Valtion tukea myönnetään näissä tapauksissa vastaavasti korotettuna, kuitenkin enintään 58 prosenttia hankkeen tukikelpoisista kustannuksista.

Edellä 2 momentissa mainittujen kriteerien laskentaperusteista ja painokertoimista, joiden perusteella kuntakohtainen maksuosuus määräytyy, säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Tässä laissa tarkoitettua valtion tukea voidaan myöntää vain, jos tuen myöntämisellä ei arvioida olevan muita kuin vähäisiä kilpailua ja markkinoiden toimintaa vääristäviä vaikutuksia ja Euroopan yhteisöjen valtion tukia koskeva ilmoitusmenettely asiassa on päättynyt eikä Euroopan yhteisöjen komissio vastusta tuen myöntämistä.

9 §

Tuen myöntämisen erityiset edellytykset

Laajakaistahankkeeseen voidaan myöntää tässä laissa tarkoitettua valtion tukea vain, jos hakija sitoutuu:

1) tarjoamaan tuen avulla rakennettuja verkko- ja viestintäpalveluita taikka niitä vastaavia palveluita vähintään kymmenen vuoden ajan tuen viimeisen erän maksamisesta lukien; palveluiden tulee olla viestintämarkkinalain (393/2003) ja sen nojalla annettujen määräysten mukaisia sekä muutoinkin teknisesti edistyksellisiä, toimintavarmoja ja turvallisia;

2) luovuttamaan kymmenen vuoden ajan tuen viimeisen erän maksamisesta muille telyrityksille käyttöoikeuden tuen avulla rakennettuun viestintäverkkoon, verkkoelementtiin ja verkon kapasiteettiin kohtuulliseen hintaan ja syrjimättömin ehdoin; luovutusvelvollisuus ei koske kohdetta, joka on tuen saajan omassa käytössä tai tarpeen sen omaa kohtuullista tulevaa tarvetta varten;

3) julkaisemaan kymmenen vuoden ajan tuen viimeisen erän maksamisesta lukien palvelun toimitusehdot ja muut käyttöoikeuden luovutusvelvollisuuden kannalta merkitykselliset tiedot.

Näyttötaakka hinnoittelun kohtuullisuudesta ja ehtojen syrjimättömyydestä on tuen saajalla. Jos samaan omaisuuteen kohdistuu myös viestintämarkkinalaista johtuva käyttöoikeuden luovutusvelvollisuus tai yleispalveluvelvoite, käyttöoikeuden luovutuksen hinnoitteluun ja muihin ehtoihin sovelletaan ensisijaisesti tämän lain säännöksiä.

10 §

Viestintäviraston tukipäätös

Viestintävirasto myöntää laajakaistahankkeelle valtion tuen, jos se täyttää tässä laissa tarkoitetut tuen myöntämisen edellytykset. Samalla Viestintävirasto päättää myös laajakaistahankkeen saaman valtion tuen enimmäismäärästä.

11 §

Tukikelpoiset kustannukset

Tukikelpoisia kustannuksia ovat kustannukset, jotka ovat:

1) syntyneet tukihakemuksen vireilletulon jälkeen;

2) syntyneet edistyksellisten viestintäpalveluiden tarjonnassa tarpeellisen viestintäverkon rakentamisesta; sekä

3) välttämättömiä tukikelpoisella alueella sijaitsevien, käyttäjän vakinaiseen asuin- tai sijaintipaikkaan toimitettavien liittymien tarjonnassa.

Tukikelpoisia kustannuksia eivät ole:

1) viestintäverkon ylläpitokustannukset;

2) kustannukset, jotka kohdistuvat tilaaja-yhteyden osalle, joka ulottuu enintään kahden kilometrin päähän käyttäjän vakinaisesta asuin- tai sijaintipaikasta;

3) kustannukset sellaisella alueella, jolla jo tarjotaan edistyksellisiä viestintäpalveluita.

Viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, mitkä viestintäverkon tekniset osat katsotaan tukikelpoisiksi sekä määräyksiä tuen piiriin hyväksyttävien kustannusten tarkemmasta laskentatavasta.

12 §

Tuen maksamisen yleiset edellytykset

Valtion tuen maksamisen edellytyksenä

on, että tarvittava rahoitus on osoitettu valtion talousarviossa. Tukea myönnetään vuosittain valtion talousarviossa käytettävissä olevan rahoituksen puitteissa.

13 §

Tuen maksamisen erityiset edellytykset

Valtion tuen maksamisen edellytyksenä on, että laajakaistahanke on valmistunut ja tuen saaja on esittänyt Viestintävirastolle hyväksyttävän selvityksen tukikelpoisista kustannuksista.

Viestintävirasto voi päättää tuen hakijan pyynnöstä, että laajamittaisissa ja pitkäkestoisissa hankkeissa valtion tuki maksetaan useammassa erässä vuosittain.

14 §

Omistusoikeus ja velvollisuuksien siirtyminen

Edellä 8 §:n 1 momentissa tarkoitetun rahoituksen avulla rakennettu viestintäverkko on tukea saaneen yrityksen, yhteisön tai säätiön omaisuutta. Jos tuen avulla rakennettu viestintäverkko tai sen osa myydään tai muutoin luovutetaan, 9 §:n mukaiset velvollisuudet siirtyvät omaisuuden uudelle omistajalle.

Omistusoikeuden siirtymisestä on ilmoitettava Viestintävirastolle ja laajakaistahankkeen kustannuksiin osallistuneelle kunnalle viipymättä.

15 §

Tietojen luovutusvelvollisuus

Teleyrityksellä sekä tuen hakijalla on liikenne- ja viestintäministeriön tai Viestintäviraston pyynnöstä velvollisuus kerätä ja liike- ja ammatillisalaisuuksien estämättä luovuttaa liikenne- ja viestintäministeriölle sekä Viestintävirastolle laajakaistahankkeen ohjauksen ja valvonnan kannalta välttämättömiä tietoja. Tiedot on luovutettava viranomaisen pyytämässä muodossa viipymättä ja maksutta.

16 §

Tuoton palauttaminen eräissä tapauksissa

Sen lisäksi, mitä valtionavustuslaissa

(688/2001) säädetään valtionavustuksen takaisinperinnästä, Viestintävirasto voi päätöksellään määrätä, että tuen saajan on palautettava osa julkisen tuen avulla rakennetun laajakaistaverkon tuotosta, jos tuen saajalle on myönnetty julkista tukea laajakaistahankkeisiin yhteensä yli miljoona euroa.

Palautettavaksi voidaan määrätä 12 prosenttia ylittävä osuus tuen avulla rakennetun yksittäisen laajakaistahankkeen vuotuisesta tuotosta, kuitenkin enintään se osuus, joka vastaa julkisen tuen suhteellista osuutta hankkeen tukikelpoisista kustannuksista. Takaisinperittävä osuus ei saa ylittää tuen saajalle maksetun julkisen tuen euromäärää.

Tuen saajalle on annettava huomautus ja mahdollisuus alentaa tuottoprosenttia ennen kuin tuotto voidaan määrätä palautettavaksi.

Tuotto voidaan määrätä palautettavaksi vain kolmen vuoden ajalta tuen viimeisen erän maksamisesta. Palautettavalle tuotolle on maksettava korkoa Viestintäviraston 1 momentissa tarkoitetusta päätöksestä ja viivästyskorkoa päätöksessä asetetusta eräpäivästä. Koron ja viivästyskoron määrään sovelletaan, mitä valtionavustuslain 24 ja 25 §:ssä säädetään.

17 §

Seurantarekisteri

Viestintävirasto seuraa laajakaistahankkeiden edistymistä ja ylläpitää tätä tarkoitusta varten erillistä rekisteriä (*seurantarekisteri*). Seurantarekisteriin voidaan tallentaa seuraavat laajakaistahanketta, tuen hakijaa, tuen saajaa sekä tuen käyttöä koskevat tiedot:

- 1) hakijan nimi ja yhteystiedot;
- 2) hakijan yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot;
- 3) laajakaistahankkeen sisältöä, tavoitteita ja tuloksia koskevat tiedot;
- 4) laajakaistahankkeen kustannuksia ja kokonaisrahoitusta koskevat arviot sekä näiden toteutumista koskevat tiedot;
- 5) tuki- tai maksuhakemusta ja sen ratkaisemista sekä tuen yksilöintiä koskevat tiedot;
- 6) tiedot tämän lain sekä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain perusteella myönnettyistä ja maksetuista tuista;

7) tieto siitä, onko myönnetty tuki Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettua valtion tukea;

8) tiedot tarkastuksesta ja siinä tehdyistä havainnoista;

9) tiedot tuen saajalta takaisinperittävistä tuista sekä takaisinperinnän toteutumisesta;

10) muita hakemuksen käsittelyssä kertyneitä välttämättömiä tietoja.

Rekisteröidyn oikeuteen tarkistaa häntä koskevat, seurantarekisteriin sisältyvät tiedot, tiedoissa olevien virheiden tai puutteiden oikaisuun sekä vanhentuneiden ja tarpeettomien tietojen poistamiseen sovelletaan, mitä henkilötietolaissa (523/1999) niistä säädetään.

Seurantarekisteriin sisältyvien tietojen julkisuudesta ja salassapidosta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Rekisteriin sisältyviä tietoja säilytetään kymmenen vuotta tuen maksamisesta ja, jos kysymys on Euroopan yhteisön osaksi rahoittamaan ohjelmaan sisältyvästä tuesta, viisi vuotta siitä, kun Euroopan yhteisöjen komissio suorittaa ohjelman viimeisen yhteisön rahoitusosuuden maksun.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

18 §

Päätöksen täytäntöönpano ja valituskielto

Maakunnan liiton 6 §:n 3 momentissa tarkoitettua päätöstä noudatetaan hallinto-oikeudelle tehdystä valituksesta huolimatta, kunnes valitusasia on ratkaistu, jollei hallinto-oikeus toisin määrää.

Hallinto-oikeuden valituksesta antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

19 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Sellaisiin laajakaistarakentamisen tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (451/2009) tarkoitettuihin laajakaistahankkeisiin, joista on julkaistu hankintailmoitus, sovelletaan tämän lain voimaan tultua tämän lain säännöksiä tuen myöntämisestä.

Viestintäministeri *Suvi Lindén*

N:o 1187

Laki**maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista 29 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1443/2006) 2 §:n 1 momentti, 3 §, 4 §:n 11 kohta, 19 §:n 1 momentti, 21 §:n 1 momentti, 24, 33 ja 36 §, sellaisena kuin niistä on 19 §:n 1 momentti laissa 1478/2007, sekä *lisätään* lakiin uusi 45 a § seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan maaseudun kehittämiseen myönnettäviin tukiin, jotka rahoitetaan Euroopan yhteisön ja vastaavista kansallisista varoista taikka kokonaan kansallisista tai Euroopan yhteisöjen varoista.

3 §

Suhde Euroopan yhteisön lainsäädäntöön

Tätä lakia sovelletaan Euroopan yhteisön osaksi tai kokonaan rahoittamien tukien myöntämiseen, maksamiseen, seurantaan, tarkastukseen ja takaisinperintään, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

11) *muulla julkisella rahoituksella* kunnan viranomaisen ja muiden julkisoikeudellisten yhteisöjen rahoitusta;

19 §

Yleishyödyllinen investointihanke

Investointihanketukea voidaan myöntää julkisoikeudelliselle tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle taikka säätiölle 6 §:n 6 ja 7 kohdassa tarkoitettuun toimintaan.

21 §

Hanketuen myöntämisen edellytykset ja rajoitukset

Hanketuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuettava toimenpide olennaisesti liittyy hakijan tehtäviin tai toiminta-ajatukseseen ja että hakijalla on riittävät taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset sen toteuttamiseen. Jos tukea haetaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 16 a artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun toimenpiteeseen, sovelletaan tukea myönnettäessä lisäksi laajakaistarakentamisen tuesta haja-asutusalueilla annetun lain (1186/2009) 4, 6, 9 ja 11 §:ää.

24 §

Tuen käyttöä koskevat ehdot

Tuen käyttämisestä tavaroiden ja palveluiden hankintaan sekä urakalla teettämiseen on voimassa, mitä julkisia hankintoja koskevassa lainsäädännössä säädetään. Tuen saajan on esitettävä selvitys hankinnan toteuttamisesta mainitussa lainsäädännössä edellytetyllä tavalla.

Tuen kohteena olevaa yritystoimintaa ei saa lopettaa eikä olennaisesti supistaa ennen kuin viisi vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta. Jos tuen kohteena olevan yritystoiminnan omistus- tai hallintaoikeus luovutetaan toiselle ennen kuin viisi vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta, tuen saajan on ennen luovutusta hankittava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lupa. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että luovutuksen saaja täyttää tuen myöntämisen edellytykset ja että tuen kohteena olevan yritystoiminnan luonne ei olennaisesti muutu.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuna luovutuksena ei pidetä tuetun investoinnin kohteen tai tuen kohteena olevan yritystoiminnan siirtymistä perintönä tai sukupolvenvaihdon kautta.

Tuetun investoinnin kohdetta ei saa pysyvästi tai merkittävässä määrin käyttää muuhun kuin tuen kohteena olevaan yritystoimintaan tai kehittämistyöhön ennen kuin viisi vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta. Jos tuetun investoinnin omistus- tai hallintaoikeus luovutetaan toiselle ennen kuin viisi vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta, tuen saajan on ennen luovutusta haettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lupa. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että luovutuksen saaja täyttää tuen myöntämisen edellytykset ja että tuen kohteena olevan yritystoiminnan tai kehittämistyön luonne ei olennaisesti muutu. Jos tukea on myönnetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 16 a artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun toimenpiteeseen, sovelletaan lisäksi, mitä laajakaistarakentamisen tuesta haja-asutusalueilla annetun lain 14 §:n 1 momentissa säädetään.

33 §

Tuen myöntäminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus päättää tuen myöntämisestä. Jos tuettava toiminta on tarkoitus toteuttaa useamman kuin yhden elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialueella, on toimivaltaisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hankittava ennen tuen myöntämistä muiden elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten lausunto. Tukea voidaan myöntää toisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialueella tapahtuvaa toimintaa varten ainoastaan, jos mainittu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus antaa puoltavan lausunnon.

Myönnettäessä tukea paikallisen toimintaryhmän rahoituskiintiöstä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi poiketa paikallisen toimintaryhmän puoltavasta lausunnosta, jos tuen myöntäminen olisi Euroopan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön vastaista. Tukea ei voida myöntää, ellei paikallinen toimintaryhmä ole sitä puoltanut.

Jos kysymys on 29 §:n 3 momentissa tarkoitettua hankkeesta, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on hankittava ennen tuen myöntämistä maa- ja metsätalousministeriön lausunto. Tukea ei voida myöntää, ellei ministeriö ole sitä puoltanut.

Jos kysymys on tuesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 16 a artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun toimenpiteeseen, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on hankittava ennen tuen myöntämistä Viestintäviraston lausunto. Tukea ei voida myöntää, ellei Viestintävirasto ole sitä puoltanut.

36 §

Maksuhakemuksen käsittely paikallisessa toimintaryhmässä

Jos tuki on myönnetty paikallisen toimintaryhmän rahoituskiintiöstä, maksuhakemus on toimitettava 30 §:n 2 momentissa tarkoitettulle paikalliselle toimintaryhmälle. Maksuhakemus tulee vireille, kun se on toimitettu kyseiselle paikalliselle toimintaryhmälle.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1187

Paikallinen toimintaryhmä tarkistaa, että sille toimitettu hakemus täyttää hakemukselle säädettyt muotovaatimukset, ja arvioi maksuhakemuksen sekä sen liitteiden avulla, onko tuettava toimenpide edennyt tukipäätöksellä hyväksytyn suunnitelman mukaisesti. Paikallinen toimintaryhmä pyytää hakijaa tarvittaessa täydentämään hakemustaan. Paikallinen toimintaryhmä antaa lausunnon edellä mainituista seikoista ja toimittaa sen sekä hakemuksen tuen myöntäneelle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädettyä menettelyä ei sovelleta, jos tuen saaja on paikallinen toimintaryhmä taikka jos 30 §:n 2 momentissa tarkoitettu paikallinen toimintaryhmä on keskeyttänyt tai lopettanut toimintansa.

Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset hakemuksen vastaanottamisen ja käsittelyn teknisestä järjestämisestä, hakemusiakirjoihin tehtävistä merkinnöistä sekä niiden toimittamisesta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

45 a §

Tuen palauttaminen eräissä tapauksissa

Jos tukea on myönnetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 16 a artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun toimenpiteeseen, osa maksetusta tuesta voidaan määrätä palautettavaksi laajakaistarakentamisen tuesta haja-asutusalueilla annetun lain 16 §:ssä säädetyllä perusteella.

Tuen palauttamisesta päättää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Ennen päätöksen tekemistä on hankittava Viestintäviraston lausunto.

Tuen palauttamiseen sovelletaan, mitä jäljempänä säädetään tuen takaisinperinnästä. Jäljempänä 46 §:ssä tarkoitettua korkoa on kuitenkin suoritettava tuen palauttamista koskevan päätöksen tekemisestä 49 §:n 1 momentissa tarkoitettuun eräpäivään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Viestintäministeri *Suvi Lindén*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1183—1187, 2 arkkia